

Innst. S. nr. 206

(2005-2006)

Innstilling til Stortinget fra utenrikskomiteen

St.prp. nr. 60 (2005-2006)

Innstilling fra utenrikskomiteen om samtykke til inngåelse av avtale mellom Norge, Island og Sveits om Sveits' tilknytning til Schengen- og Dublin-samarbeidet (Trepartsavtalen)

Til Stortinget

SAMMENDRAG

EU og Sveits undertegnet 26. oktober i 2004 to bilaterale avtaler som knytter Sveits til Schengen- og Dublin-samarbeidet. Dermed innlemmes Sveits i samarbeidet om bl.a. grensekontroll og kriminalitetsbekjempelse, samt regelverket for hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad. Norge og Island var observatører under avtaleforhandlingene.

EUs forhandlingsmandat tilbød Sveits tilknytningsavtaler på Schengen- og Dublin-området samsvarende med EUs avtaler med Norge og Island. Sluttresultatet ble, med noen begrensede unntak, likt Norge og Islands avtaler med EU.

For at Schengen- og Dublin-regelverket skal kunne anvendes i forholdet mellom Norge, Island og Sveits, har disse landene fremforhandlet en trepartsavtale som ble undertegnet 17. desember 2004.

Trepartsavtalen er gjort så enkel som mulig ved at de materielle bestemmelsene henviser til innholdet i de parallelle avtaler som de tre landene har med EU, og som skal gjelde dem imellom, i den grad disse reglene er identiske.

Av praktiske grunner anses det ønskelig at samarbeidsorganene under henholdsvis Schengen- og Dublin-avtalene skal møtes samtidig, både i forhold til Norge/Island og Sveits. En slik sammenslåing av samarbeidsorganene for de to avtaleområdene er omtalt i to felles erklæringer vedlagt Trepartsavtalen.

Både Schengen- og Dublin-avtalen innebærer at formannskapet for samarbeidsorganene roterer hvert halvår mellom EU, Norge og Island. Felleserklæringene legger til rette for at denne rotasjonsordningen tilpasses slik at Sveits skal inngå i rotasjonsordningen på tredjelandssiden, sammen med Norge og Island.

Det vanskeligste forhandlingspunktet mellom Sveits og EU var knyttet til rettsanmodninger om skattlegging av bankinnskudd og skatteunndragelse. Avtalen mellom Sveits og EU gir Sveits mulighet til å fortsette Schengen-samarbeidet, selv om Sveits ikke gjennomfører eventuelle nye Schengen-bestemmelser om rettsanmodninger ved lovbrudd knyttet til direkte beskatning i henhold til artikkel 51 i Schengen-konvensjonen. Videre gis Sveits en frist på inntil to år for å notisere aksept av nytt regelverk som krever parlamentarisk behandling. Dette skyldes den særegne sveitsiske ordningen som gir vid mulighet for folkeavstemning.

For øvrig medfører forhandlingsresultatet de samme løsninger som i våre avtaler på Schengen- og Dublin-området.

I henhold til avtalen skal partene underrette hverandre skriftlig når de internrettslige forutsetninger for avtalens ikrafttredelse er oppfylt. Gjennomføring av avtalens bestemmelser om samarbeid om Dublin-regelverket krever en justering i utlendingsloven § 17 bokstav e, § 34 a første ledd, § 37 femte ledd og § 37 e første ledd som i dag henviser til avtalen mellom Norge, Island og Det europeiske fellesskap. Justeringen innebærer at Sveits også vil bli omfattet. På samme måte vil det være behov for enkelte justeringer i utlendingsforskriften. Gjennomføringen av avtalen vil også kreve enkelte endringer i utleveringsloven, se nærmere punkt 3. Stortingets samtykke til inngåelse av Trepartsavtalen anses nødvendig i samsvar med Grunnloven § 26 annet ledd.

KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har ingen merknader, viser til proposisjonen og råår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

Stortinget samtykker til inngåelse av avtale mellom Norge, Island og Sveits om Sveits' tilknytning til Schengen- og Dublin-samarbeidet (Trepartsavtalen).

Oslo, i utenrikskomiteen, den 7. juni 2006

Olav Akselsen
leder

Siv Jensen
ordfører